

OGŁOSZENIA PARAFIALNE,
I NIEDZIELA ADWENTU

Poniedziałek 1.12

15³⁰ + Mariannę, Józefa Kulczykowskich, Stanisława Gawęckiego

16⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej oraz sprawiedliwość społeczną

Wtorek 2.12 - Bł. Rafała Chylińskiego, prezbitera (wspomnienie dowolne)

15³⁰ + Anielę Stokowiec - intencja pogrzebowa

16⁰⁰ + Jana, Stanisławę, Tadeusza Lachów, zmarłych z rodziny Lachów

Środa 3.12 - Św. Franciszka Ksawerego

7⁰⁰ za parafian

16⁰⁰ r. śm. + Józefę Kubicką, zmarłych z rodziny Kubickich

Czwartek 4.12 - Św. Barbary, dziewicy i męczennicy (wspomnienie dowolne)

16⁰⁰ 14 r. śm. + Bogdana Stachurę, Stanisławę, Henryka Stachurów

Piątek 5.12 - I Piątek miesiąca

7⁰⁰ + Annę, Henryka Baryckich; Agnieszkę, Jana, Stanisława Węgrzynów; Mariannę, Józefa Rabiejów

16⁰⁰ + Stanisława, Antoninę, Mariana, Wiesława

Sobota 6.12 - Św. Mikołaja (wspomnienie dowolne)

7⁰⁰ r. śm. Józefa, Wiktorię, Romana Zawadzkich; Helenę Puchała

16⁰⁰ Do Serca Pana Jezusa i Matki Bożej w osiemną rocznicę urodzin Dariusza Pędzika

NIEDZIELA 7.12 - II Niedziela Adwentu

8⁰⁰ + Wincentego, Franciszkę Szyszków; Jana, Franciszkę Frankowiczów

10⁰⁰ Msza w intencji Górników

12⁰⁰ r. śm. + Jana, Mariannę Domagałów; Mariannę, Władysława Frankowiczów

15³⁰ + Mariannę, Mariana, Adama Kubickich; Ludwika Jerzego Gładyszewskich

Ekstra...

- * 1 grudnia – Dzień walki z AIDS (punkt konsultacyjno-diagnostyczny HIV – Kielce ul. Karczówkowska 36, tel. 0413455665)
- * 3 grudnia – Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych
- * 4 grudnia – Barbórka, Święto Górników
- * 6 grudnia – odpust parafialny w Lisowie
- * 9 grudnia – w Ośrodku Zdrowia w Morawicy odbędzie się badanie wzroku, koszt 10 zł, rejestracja tel. 0413114591

Parafia p.w. Wszystkich Świętych
Brzeziny ul. Chęcińska 312, 26-026 Morawica, tel. (041) 311 42 59
Numer konta: Bank Spółdzielczy w Kielcach Oddział w Morawicy
08 84930004 0070 0205 4104 0001

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

I Niedziela Adwentu
30 listopada 2008 r.

Nr 1

MARANA THA PRZYJDŹ PANIE JEZU!

Żyjemy dzisiaj w „szumie informacyjnym”. Wiadomości z odległych zakątków świata przekazywane są bardzo szybko. Bywa i tak, że znamy wydarzenia w różnych zakątkach świata, a nie wiemy co dzieje się w naszej okolicy, w naszej parafii. Naszą odpowiedzią na taki stan rzeczy niech będzie to cotygodniowe pismo. W kilku rubrykach będzie można przeczytać różne informacje dotyczące nas samych, bo Kościół to przecież my. W następujących rubrykach znajdziemy:

A w parafii... – tutaj bieżące informacje z życia parafii.

Bliżej Eucharystii... – pragniemy wspólnie zrozumieć, że każda Msza święta to pamiątka śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. A nasze słowa, gesty i postawy mają określone znaczenie.

Boży człowiek... – to wędrówka w czasie, dzięki której poznamy wspaniałe, godne naśladowania postaci świętych i błogosławionych, o których może nawet nie wiedzieliśmy.

Coś dla ducha... – to opowiadania, które na pewno skłonią nas do zastanowienia się nad własnym życiem.

Zamyśl się... – to słowa wypowiedziane nie tylko kiedyś, ale i obecnie. I wydaje się, że aktualne były, są i będą zawsze.

Ponadto znaleźć będzie można fragment Ewangelii i komentarz do niej, dowcipy, intencje Mszy świętych.

Zapraszamy do wspólnej lektury.

Słowo Boże na dziś...

Czytania: Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 3-7 / 1 Kor 1, 3-9

Ewangelia: Mk 13, 33-37

„Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!”

Komentarz...

W świętym czuwaniu kryje się ostrzeżenie i nadzieja. Ostrzeżenie, że możemy przegapić wielką sprawę, nadzieja, że Bóg chce się nami posługiwać. Czuwajmy nawet wtedy, gdy się przedłuża Jego nieobecność i mogłoby się wydawać, że nie przyjdzie. Kiedy myślimy o Bogu, starajmy się tak zachowywać jak zakochani, którzy stale czekają na spotkanie, telefon, rozmowę, najmniejszy upominek. Kto kocha, czeka na ukochanego. Czasem oczekiwanie jest już miłością. /ks. Jan Twardowski/

A w parafii...

- Dobiaża końca I faza remontu naszego kościoła - renowacja prezbiterium i ołtarza głównego. Planowe zakończenie prac to 10 grudnia 2008
- Młodzież naszej parafii uczestniczyła w sobotę 22 listopada w II Dekanalnym Spotkaniu Młodzieży. Nasza schola przygotowała oprawę muzyczną i adorację Najświętszego Sakramentu. Nad całością czuwał ks. Rafał, jako dekanalny duszpasterz młodzieży.
- W tym tygodniu przypada pierwszy piątek miesiąca. Spowiedź od godz. 15:00
- Roraty, czyli Msza św. ku czci NMP będzie sprawowana codziennie o godzinie 16:00, zapraszamy szczególnie młodzież i dzieci
- W ostatnią niedzielę przeżyaliśmy w naszej parafii dzień seminaryjny. Gościliśmy diakona Pawła Zębałę, który wygłosił świadectwo swojego powołania do służby Bogu i ludziom. W naszych modlitwach pamiętajmy o kieleckim seminarium i polecajmy wszystkich przygotowujących się do kapłaństwa.

Adwent

- Pochodzi od łacińskiego słowa *advenio* a oznacza *przybycie, przyjście*.
- W Rzymie oznaczał objęcie władzy przez cesarza, bądź pamiętkę wizyty panującego władcy.
- W łacińskim przekładzie Biblii oznacza zarówno przyjście Chrystusa na ziemię w ludzkim ciele, jak i przyjście przy końcu czasów.
- W Rzymie okres przygotowania do Narodzenia Pańskiego został wprowadzony dopiero w połowie VI w. i trwał początkowo sześć tygodni.
- Od czasów Grzegorza Wielkiego adwent obejmuje cztery tygodnie.
- Adwent jest czasem przygotowującym nas do świętowania Narodzenia Pańskiego, ale także czasem ascetyczno-pokutnego przygotowania na drugie przyjście Chrystusa w chwale.
- Adwent zaczyna się I Nieszporami niedzieli, która wypada 30 listopada lub jest bliższa tego dnia i kończy się I Nieszporami Narodzenia Pańskiego.
- Wieniec adwentowy wykonany z gałązek drzewa iglastego z czterema świecami, które zapala się kolejno w każdą niedzielę adwentu jako symbol czuwania

Bliżej Eucharystii...

Sprawując wspólnie Mszę świętą, wnosimy nasze głosy, serca i umysły do Trójjedynego Boga. Ale jako istoty cielesne modlimy się także naszym ciałem. Podczas Eucharystii przybieramy różne postawy: stojącą, klęczącą i siedzącą, oraz wykonujemy różnorakie gesty, jak procesja do ołtarza, znak krzyża, skłony, uścisk dłoni na znak pokoju. Te postawy i gesty nie są czymś zewnętrznym, ale niosą ze sobą głębokie znaczenie. Musimy jednak czynić je świadomie, z wiarą i ze zrozumieniem. Dzięki nim jeszcze pełniej uczestniczymy w liturgii. *cdn.*

Boży człowiek... - św. Mikołaj (6 grudnia)

Niemal wszystko co o nim wiemy, ma swe źródło w legendach. Po śmierci rodziców majątek rozdaje ubogim i zostaje mnichem. Przez pewien czas jest więziony za wiarę. Na pewno wiemy, że był biskupem Miry. Legenda głosi, że gdy jeden z jego wiernych nie mógł zebrać wiana dla swoich córek. Wtedy to Mikołaj podrzucił nocą worek złotych monet. Gdy szczęśliwy ojciec odkrywa kim był ów dobroczyńca, chce mu podziękować. Mikołaj jednak prosi, by ten nikomu nic nie mówił. Św. Mikołaj jest świętym dla wszystkich: przyjaciół biednych i opiekunem nieszczęśliwych, patronem żeglarzy, rybaków, więźniów, piekarzy, a nade wszystko dzieci. Jest również patronem Rosji. Dla nas wszystkich jest uosobieniem hojności i miłości.

Modlitwa do świętego Mikołaja: Boże, Tyś obdarzył świętego Mikołaja dobrocią i miłosierdziem. Spraw, abyśmy i my umieli zawsze dzielić się z potrzebującymi. Amen

Zamyśl się...

„Człowiek nie może odnaleźć się w pełni inaczej jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego” /Jan Paweł II/

Uśmiech...

Wiecie jak się nazywa rosyjski ksiądz? - Pop.
A wiecie jak się nazywa rosyjski organista? - Pop music...

Coś dla ducha...

„Krań radości”

Któregoś ranka, a było to nie tak dawno temu, pewien rolnik stanął przed klasztorną bramą i energicznie zastukał. Kiedy brat furtian otworzył ciężkie dębowe drzwi, chłop z uśmiechem pokazał mu kiść dorodnych winogron.

- Bracie furtianie, czy wiesz komu chcę podarować tę kiść winogron, najpiękniejszą z całej mojej winnicy? - zapytał. - Na pewno opatowi lub któremuś z ojców zakonnych. - Nie. Tobie! - Mnie? Furtian aż się zarumienił z radości. - Naprawdę chcesz mi ją dać? - Tak, ponieważ zawsze byłeś dla mnie dobry, uprzejmy i pomagasz mi, kiedy cię o to prositem. Chciałbym, żeby ta kiść winogron sprawiła ci trochę radości. Niektłamane szczęście bijące z oblicza furtiana, sprawiło przyjemność także rolnikowi. Brat furtian ostrożnie wziął winogrona i podziwiał je przez cały ranek. Rzeczywiście, była to cudowna, wspaniała kiść. W pewnej chwili przyszedł mu do głowy pomysł:

- A może by tak zanieść te winogrona opatowi, aby i jemu dać trochę radości? Wziął kiść i zaniósł ją opatowi. Opat był uszczęśliwiony. Ale przypomniał sobie, że w klasztorze jest stary chory zakonnik i pomyślał:

- Zaniósł mu te winogrona, może poczuje się trochę lepiej. Tak kiść winogron znowu odbyła małą wędrówkę. Jednak nie pozostała długo w celi chorego brata, który posłał ją bratu kucharzowi pocącemu się cały dzień przy garnkach. Ten zaś podarował winogrona bratu zakrystianowi (aby i jemu sprawić trochę radości), który z kolei zaniósł je najmłodszemu bratu w klasztorze, a ten ofiarował je komuś innemu, a ten inny jeszcze komuś innemu. Wreszcie wędrując od zakonnika do zakonnika, kiść winogron powróciła do furtiana (aby dać mu trochę radości). Tak zamknął się ten krań. Krań radości.

Nie czekaj, aż rozpocznie kto inny. To do ciebie dzisiaj należy zainicjowanie kręgu radości. Często wystarczy mała, malutka iskierka, by wysadzić w powietrze ogromny ciężar. Wystarczy iskierka dobroci, a świat zacznie się zmieniać. Miłość to jedyny skarb, który rozmnaża się poprzez dzielenie: to jedyny dar rosnący tym bardziej, im więcej się z niego czerpie. To jedyne przedsięwzięcie, w którym tym więcej się zarabia, im więcej się wydaje; podaruj ją, rzuć daleko od siebie, rozprosz ją na cztery wiatry, opróżnij z niej kieszenie, wysyp ją z koszyka, a nazajutrz będziesz miał jej więcej niż dotychczas.

/Bruno Ferrero/

5 grudnia - Międzynarodowy Dzień Wolontariusza

W 1986 roku Organizacja Narodów Zjednoczonych w dowód uznania dla wielu niestrudzonych ochotników, którzy swój czas i umiejętności poświęcają innym, wyznaczyła dzień 5 grudnia jako Międzynarodowy Dzień Wolontariusza.

Wolontariusz to każda osoba fizyczna, która dobrowolnie, ochotniczo i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na rzecz organizacji i instytucji i osób indywidualnych wykraczając poza więzi koleżeńsko-rodzinne.

W Kielcach od prawie dwóch lat działa Diecezjalne Centrum Wolontariatu. Do jego głównych zadań należy m.in.: integracja środowiska wolontariuszy, koordynacja ich pracy, organizowanie szkoleń i spotkań formacyjnych, pomoc merytoryczna i prawna, pośrednictwo między wolontariuszami a instytucjami pragnącymi zaangażować wolontariuszy, promowanie idei wolontariatu chrześcijańskiego. Wszystkich zainteresowanych dziełem wolontariatu zapraszamy do siedziby DCW – pl. Panny Maryi 1 Kielce, lub na stronie www.dcw.caritas.pl